

Bozukluk

– E.Kirişçi · 03 Ekim 2018

Çocuklar mahalle bakkalının altını üstünü getirmiş elleri kolları dolu kasa önünde tek sıraya geçmişlerdi. Bakkalın yüzü gülüyordu. Sıra hızla ilerlemiş en arkadaki ufaklık kasaya ulaşmıştı. Cips paketini gören bakkal kocaman bir gülümsemeyle “Altı lira,” dedi. Çocuk şortunun şiş cebine elini zor soktu. Ne kadar bozukluk varsa çıkarıp tezgaha bıraktı. Bakkal dikkatle gruplayıp saydı. “Dört, doksan.” Çocuğun başı eğildi. Kısık sesle “Eksiği sonra getirsem,” Bakkal uzanıp cips paketini aldı. Suratı asılmıştı. Çocuk bir eliyle bozuklukları tezgahdan avucuna süpürdü. Dükkandan çıktığında ağaç gölgesinde diğerlerini gördü. Aburcuburlardan büyükçe bir sofraya kurulmuş gülüş cümbüş yeniyordu. Kimse onu fark etmedi. O da yanlarına gidemedi. Yolu geçip bahçe duvarının dibine bağdaş kurdu. Ayaklarının ucundan tek sıra geçip giden karıncalara dikkat kesildi. Hemen yanındaki karınca yuvasını fark etti. Karıncalar kocaman kara sineği sırtlamış yuva ağzından sokmaya çalışıyorlardı. Bacaklarının arasına atılan bozukluğun sesiyle başı yukarı kalktı. İhtiyar kadın önünden yürüyüp geçti. Çocuk bozukluğu alıp ayaklandı. Sallaya sallaya “Teyzeeee!” Kadın durup geri baktı. “Senin oğlum.” Çocuk koştu. “Ben dilenci değilim,” deyip uzattı. Kadın çocuğun yanağını sevip aldı. Yoluna devam ederken çocuk geri döndü. Süratle üzerine koşan adamla göğüs göğse çarpıştı. Yere düştü. Adam sarsılsa da can havliyle fırladı. Peşi sıra zabıta koşuyordu. “Dur sana be adam!” Çocuk adamın arkasından baktı. Eski pantolonunun cepleri kocaman şişmiş sağa sola sallanıyordu. Birden bire paçalardan bozukluklar kaldırıma saçıldı. Koştukça cepler iniyor bozukluklar kaldırımda sıralanıyordu. Gölgedeki çocuklar gürültüye dönmüş olup biteni izliyorlardı. Dilenciyle zabıta gözden kaybolunca çocuklar koşturup karşıya geçtiler. Buğdaya üşüşen tavuklar kadar hızlıydılar. Eller ceplere girip çıkıyordu. Ufaklık önüne kadar yuvarlanan bozuklukları avucunda topluyordu. Dilenci bağıra bağıra geri döndü. Çocukların üzerine koşuyor, topukları arkasına vuruyordu. Çocuklar bir dilenciye bir bozukluklara bakıyor kaçış mesafesi hesaplanıyordu. Sonunda dağıldılar. Ufaklık doğruldu. Dilenci adımlarının mesafesini azaltarak yavaşlıyor çocuk bozukluk dolu avucunu dilenciye doğru uzatıyordu. Dilenci “Hırsızzz!” diye kükreyip durdu. Şamarı yapıştırdı. Sarsılan çocuğun avucundan bozukluklar kaldırıma saçıldı. Çocuk eğilip tek tek topladı. Dilenci burnundan soluyordu. Çocuk kızaran yanağını ovarken başını kaldırdı. Göz göze geldiler. Dilenci öfkeyle avucunu açtı. Çocuk bozuklukları bıraktı.